

Bouwhistorische verkenning met waardestelling

**Dorpsstraat 34, Moordrecht
Gemeente Zuidplas (ZH)**

Colofon

Projectnummer
In opdracht van
Auteur
Redactie
Versie
Status

A0841
Huisstijl Wonen, Rotterdam
[REDACTED]
1.1
Definitief

© IDDS Archeologie en Bouwhistorie
Noordwijk, mei 2022

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

INHOUDSOPGAVE:

1. VOORWOORD.....	3
2. BOUWHISTORISCHE SYNTHESE OP HOOFDLIJNEN.....	4
3. BESCHRIJVING HUIDIGE SITUATIE.....	7
3.1. Exterieur	7
3.2. Interieur.....	9
4. WAARDERING EN WAARDENSTELLINGEN	16
4.1. Algemeen.....	16
4.2. Methodiek	16
4.3. Waardering	17
4.4. Waardestellingen	19
4.5. Waarderingsplattegronden	20
5. BRONNEN	22
6. BIJLAGE: REDENGEVENDE OMSCHRIJVING	23

1. Voorwoord

In januari 2021 voerde IDDS Archeologie en Bouwhistorie een bouwhistorische quickscan uit naar het voormalige gemeentehuis van Moordrecht, gelegen aan de Dorpsstraat 34. De resultaten van deze quickscan zijn gepubliceerd onder IDDS projectnummer 6670. Het pand is tussen januari en juni van eigenaar gewisseld. Aan IDDS Archeologie en Bouwhistorie is door Huisstijl Wonen te Rotterdam gevraagd de veldwerkgegevens die als basis hebben gediend voor de bestaande quickscan om te werken tot een meer uitgebreide bouwhistorische verkenning.

Het pand staat kadastraal bekend als: Moordrecht, sectie C nummer 4244. Het pand heeft sinds 1973 de status van Rijksmonument. Het staat in het monumentenregister ingeschreven onder monumentnummer 30082 met de volgende bondige omschrijving: *Raadhuis. Op de hoek van de Veersteeg gelegen eenvoudig neo-klassicistisch gebouw met gevels van gele IJsselsteen, boogvensters, houten kroonlijst en schilddak. Tweede kwart 19e eeuw.* De redengevende omschrijving is als bijlage opgenomen.

Beperkende factoren tijdens het veldwerk waren de aanwezige opgeslagen materialen en de recente afwerkingen. Voorafgaande het veldwerk en tijdens de uitwerking is historisch onderzoek verricht in algemeen toegankelijke Helaas bleken van dit pand geen noemenswaardige historische gegevens te bestaan. Zowel het Groene Hart Archief als de Historische Vereniging Moordrecht beschikten niet over informatie.

Noordwijk, 11 mei 2022

[Redacted], bouwhistoricus BNB

Figuur 1: Uitsnede uit de huidige kadastrale legger. Het perceel is met het blauwe kader aangegeven, het pand is met de blauwe stip gemarkeerd. (Bron: Perceelloop.nl)

2. Bouwhistorische synthese op hoofdlijnen¹

Rond het tweede kwart van de negentiende eeuw wordt op een diep perceel dat zich vanaf de Dorpsstraat uitrekt naar de oever van de IJssel een nieuw gemeentehuis opgetrokken. Het gebouw heeft een vierkante grondslag en omvat een begane grond, een verdieping en een zolder onder een kap met plat waarvan de dakschilden met oranje pannen waren gedekt. In de vroegste fase bevond zich een boeijlijst bij de aansluiting van het platte dakdeel. Vóór het gebouw bevindt zich een relatief diepe tuin die de scheiding met de openbare weg vormt. De gevels worden met IJsselsteentjes opgetrokken, het metselwerk wordt met een harde snijvoeg in kalk gevoegd. De linker zijgevel blijft in het zicht omdat langs deze gevel de Veerstoep loopt, het pad dat leidt naar de kade van het veer naar Gouderak, aan de overzijde van de IJssel. Door de toepassing van normale lintvoegen en minieme stootvoegen ontstaan bij deze gevel en de achtergevel vrijwel egaal gekleurde vlakken. De voorgevel wordt voorzien van een representatieve bepleistering.

Vanuit architectonisch oogpunt kan vermeld worden dat de vooralsnog onbekend gebleven architect/bouwkundige voor zijn ontwerp putte uit de vormtaal van het neoclassicisme. Karakteristiek zijn het blokvormige volume, de symmetrische opzet en de detaillering van de rechthoekig gesloten voorgevel (cordonlijst), de kapvorm en de toepassing van lisenen die de linker zijgevel verticaal verdelen. Over de indeling van het pand in de vroegste fase is door het ontbreken van archiefmateriaal in de ruimste zin van het woord niets concreets bekend. Wel lijkt er sprake te zijn van een tweedeling in de breedte van het pand. Op basis van historisch fotomateriaal kan wel worden geconcludeerd dat de kamers links in het pand, op de begane grond en verdieping, voorzien waren van een stookplaats waarvan de rookgasafvoer in de liseen was opgenomen. Ook over de afwerking van het pand is vooralsnog niets te zeggen behalve dat er sprake moet zijn geweest van stucplafonds. Tijdens het veldwerk is waargenomen dat de vloerbalken van de zolder ongeschaafd zijn, hetgeen betekent dat deze nooit in het zicht zijn geweest.

Uit historisch fotomateriaal blijkt dat, in een thans onbekend jaar, de cordonlijst en de boeijlijst werden verwijderd. Het lijkt er tevens op dat de kap werd aangepast.

¹ Bron: IDDS rapport 6670.

Figuur 2: Links: het raadhuis, op de hoek van de Dorpsstraat en de Veerkade, voor het verwijderen van de cordonlijst (rode pijl) en de boeilijst (blauwe pijl). Rechts de aangepaste situatie. (HVM).

Rond het derde kwart van de van de twintigste eeuw werd het pand sterk uitgebreid door het bebouwen van het achtererf waarmee het huidige rechthoekige grondvlak ontstond. Het ontwerp van de uitbreiding is weinig bijzonder en traditioneel van opzet en detaillering. Schoonmetselwerk en strekse bogen sluiten de vensteropeningen aan de bovenzijde af. In de oude zijgevel worden vensteropeningen toegevoegd. In die periode werd hoogstwaarschijnlijk ook de voorgevelbepleistering verwijderd en alle vensters vervangen. Het oorspronkelijke balkon komt te vervallen en de centrale entree krijgt een moderne omlijsting. Naar het zich laat aanzien komt de huidige indeling van de verdieping in deze periode tot stand, mogelijk met hergebruik van de dan aanwezige trappen. Reden voor deze aanname is het feit dat de verkeersruimte gemaakt goed past in de huidige plattegrond die het gevolg is van de uitbreiding,

met inbegrip van een venster dat de verkeersruimte van daglicht voorziet. Het dak paste men uiteraard aan.

Figuur 3: Het sterk versoberde raadhuis op een foto die, afgaande op de nog duidelijk zichtbare sporen in het metselwerk, kort na de verbouwing zal zijn genomen. (HVM)

Op de verdieping werd de raadszaal voorzien van een nieuwe, historiserende afwerking bestaande uit eikenhouten lambriseringen, een neorenaissancistische schouwmantel en een verlaagd plafond met loze balken op geprofileerde consoles. De reden om de afwerking in deze periode te plaatsen is het materiaalgebruik en de constructie van de lambrisering, waarvoor onder andere kleine roestvrijstalen spijkertjes werden gebruikt. Het behang boven de lambrisering is bevestigd op raggels die aan de muren zijn gespijkerd, eveneens met draadnagels. Verder is waargenomen dat het muurwerk achter het behangsel is voorzien van een strakke pleisterlaag, iets dat niet logisch is indien er van oudsher sprake was van betengelingen. Een raaplaag zou dan voldoende zijn. De aanwezigheid van de wandafwerking doet vermoeden dat de muur oorspronkelijk is. Er was echter maar een zeer klein stukje zichtbaar.

In 1978 werd het raadhuis afgestoten en op de markt gebracht. Na de aankoop door [REDACTED] werd het verbouwd tot een Chinees-Indisch restaurant. De verbouwing treft hoofdzakelijk de begane grond, die tevens in twee fasen aan de achterzijde werd verlengd. De indeling van de verdieping, zoals weergegeven op plattegrond van de bestaande toestand, blijft na 1978 ongewijzigd. Alleen werd een nieuwe trap geplaatst, in de hoek van de voorgevel en de rechter bouwmuur. De afwerking van de kamers achter de oude raadszaal werd gemoderniseerd.

3. Beschrijving huidige situatie

3.1. Exterieur

In opzet is de tweelaags symmetrische voorgevel authentiek. Het beeld wordt bepaald door het brede middendeel dat iets verdiept in het gevelvlak ligt. De omlijsting van de entree werd in het midden van de twintigste eeuw aangebracht, de dubbele deuren zijn van recenter datum. Blikvanger is het hoge rondboogvenster boven de entree dat voorzien is van het mogelijk nog authentieke kozijn waarin recente openslaande balkondeuren, met eenvoudigs glas-in-lood, zijn gevat. De middenzone van de voorgevel wordt aan weerszijden geflankeerd door een venster onder een strekse boog en een rondboogvenster as fenêtre-a-terre. Mogelijk dat de smeedijzeren hekjes die de onderzijde van deze gevelopeningen afsluiten oorspronkelijk zijn. De gevel wordt afgesloten door een gemetselde fries dat visueel de geprofileerde bakgoot draagt. Om het massieve karakter van het fries te verluchtenigen werd het voorzien van blinde Mezzaninovensters .

Figuur 4: Opname van de voorgevel.

De linker zijgevel wordt verdeeld door een aantal lisenen. Aan het verstoorde muurwerk is te zien dat alle vensteropeningen in deze gevel latere zijn toegevoegd. Met een eenvoudige muurgoot, die bij de achtergevel wordt doorgezet, wordt de zijgevel afgesloten. Hoewel door het toepassen van schoon metselwerk getracht is het verschil tussen het bestaande en het nieuwe geveldeel minimaal te houden, is het verschil tussen beide muurdelen duidelijk af te lezen. Voor het nieuwe deel (links) geldt dat op de begane grond twee vensters aanwezig zijn die aan de bovenzijde met een strekse boog worden afgesloten. Ter hoogte van de verdieping is een groot oculus aanwezig. Met een uitgemetselde koppenlaag wordt de overgang tussen verdieping en zolder gemarkeerd. Dit zorgt voor enige verlevendiging en kan tevens als een citaat van de afsluiting van de voorgevel gezien worden. Net als de goot wordt ook de koppenlaag bij de achtergevel doorgezet. Het beeld van de achtergevel wordt op de begane grond bepaald door de uitbouw uit 1978. Rechts daarvan bevindt zich één venster onder een hoge rollaag. In het kozijn zitten horizontaal gelede stolpramen gevat. Ter hoogte van de verdieping bevinden zich drie soortgelijke vensters.

Figuur 5: Opnamen van de linker zijgevel.

Figuur 6: Opname van de achtergevel.

3.2. Interieur

De indeling van de begane grond bestaat uit een grote eetzaal langs de linkerkzijde en strekt zich uit in de uitbreidingen. Aan de rechterzijde van de begane grond bevinden zich de keuken en de sanitaire ruimtes. Er zijn geen zichtbare interieurafwerkingen uit de periode dat het gebouw functioneerde als gemeentehuis. Middels de recente spiltrap die in de hoek van de rechter bouwmuur en de voorgevel is geplaatst zijn de begane grond en de verdieping verbonden. Op de verdieping bestaat de indeling uit aan de voorzijde uit de voormalige raadzaal waar op pragmatische wijze een kamertje bij de trap is afgescheiden. De raadzaal geeft toegang tot de verkeersruimte van de verdieping. Aan de centrale doorloop grenst een kamer aan de linkerkzijde en een achterkamer. Aan de rechterzijde is e toegang tot de zoldertrap en bevindt zich tevens een toiletruimte. De beleving van de ruime doorloop wordt bepaald door de installatieruimte die er is afgescheiden. Alleen in de voormalige raadzaal is sprake van een noemenswaardige interieurafwerking. De zoldertrap betreft een eenvoudige trap met bovenkwart. Op de zolder is aan de kapconstructie zichtbaar dat er aanpassingen aan zijn gedaan om de zolder vanuit het trappenhuis toegankelijk te maken. Het is duidelijk dat de trap en de kap niet tot dezelfde opzet behoren. Mogelijk dat de trap wel uit de bouwtijd dateert, maar op een later moment naar de huidige locatie is verplaatst. Het muurtjes (halfsteens) dat het trappgat afsluit, sluit met een stroomlaag aan de op de balklaag. Dit wijst erop dat het muurwerk later werd aangebracht dan de balklaag. De indeling van de zolder is eenvoudig en bestaat uit een ruimte die in het recente verleden in het centrale deel van de zolder werd getimmerd. De enige noemenswaardige elementen zijn archiefkasten die in de schuimte van het dak zijn getimmerd, en in gebruik zijn geweest in de periode dat het pand als gemeentehuis fungeerde..

De constructie van de zoldervloer bestaat uit een enkelvoudige balklaag waarop de vloerplanken zijn gespijkerd. De vloerbalken zijn de voor- en achtergevel opgelegd. Het deel van de kap dat hoort tot de oorspronkelijke bouwmassa wordt gevormd door het samenstel van traditioneel vervaardigde grenenhouten spanten met kreupele stijlen. De kap die de verlenging van het pand afdekt kent een eenvoudige constructie met dubbele trekplaten, en is gezekerd met bouten.

3.2.1. *Fotodocumentatie interieur en constructies*

Figuur 7: Verdieping: Zicht op het kamertje bij de trap.

Figuur 8: Opname van de voormalige raadszaal in de richting van de linker bouwmuur. De balken hebben geen constructieve functie.

Figuur 9: Opname van de ornamenten van de schouwmantel.

Figuur 10: Opname van het gemeentewapen dat in de lambrisering is verwerkt.

Figuur 11: De afgescheiden installatieruimte in de verkeersruimte. Links de deuren naar de zoldertrap en het toilet.

Figuur 12: Opname van de kamer links achter de voormalige raadszaal.

Figuur 13: Opname van de kamer bij de achtergevel.

Figuur 14: Opname van de zoldertrap. De rode pijl markeert de afgezaagde vloerbalk.

Figuur 15: Opname van de scheidingsmuur van de trapopgang naar de zolder. De rode pijl markeert de stroomlaag.

Figuur 16: Links: constructiedetail van één van de oorspronkelijke spanten. Rechts de constructiewijze boven de uitbreiding.

4. Waardering en waardenstellingen

4.1. Algemeen

De hieronder opgestelde waardering van Dorpsstraat 34 is gebaseerd op de gegevens die het veldwerk en het beknopte historisch onderzoek hebben opgeleverd. De bouwtechnische staat, gebruikers-, ontwerpbelangen of financiële aspecten zijn niet van invloed op deze waardering. De afweging van deze belangen zal door anderen, bijvoorbeeld het bevoegd gezag, gedaan moeten worden. Hierbij dient wel rekening gehouden te worden met het gegeven dat het aantasten van waardevolle elementen beargumenteerd moet worden naarmate de waarden hoger zijn.

4.2. Methodiek

De waardering is bondig en op hoofdlijnen, maar gebaseerd op de criteria zoals beschreven in de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek (2009). Het omvat een samenvatting van de algemene historische waarde, de stedenbouwkundige waarde, de waarde vanuit de architectuurgeschiedenis, de bouwhistorische waarde en waardering van de gebruiksgeschiedenis.

De verschillende onderdelen van het object worden getoetst op de mate van gaafheid en authenticiteit, en de mate van zeldzaamheid.

- Hoge monumentale waarde wordt toegekend aan onderdelen die van fundamenteel belang zijn voor de betekenis van het object. Vanuit bouw- en cultuurhistorisch oogpunt zal gestreefd moeten worden naar volledig behoud van deze onderdelen. Aanpassingen kunnen alleen doorgevoerd worden wanneer de waarde niet wordt aangetast of wanneer deze door de aanpassing worden versterkt. Ingrepen in hoog gewaardeerde elementen moeten met zorg uitgevoerd worden, waarbij de architectuur van het object leidend en maatgevend is.

- Positieve waarde moet worden gezien als basiswaarde en wordt toegekend aan onderdelen die van belang zijn voor het object. Vanuit bouw- en cultuurhistorisch oogpunt zal gestreefd moeten worden naar zoveel mogelijk behoud van deze objecten. Aanpassing kunnen doorgevoerd worden wanneer de monumentale waarde van het geheel niet wordt aangetast.

- Indifferente waarde wordt toegekend aan onderdelen die van weinig tot geen belang zijn voor het object. Elementen die indifferent gewaardeerd worden kunnen zonder voorbehoud gewijzigd of zelfs gesloopt worden.

4.3. Waardering

4.3.1. *Algemene historische waarden*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de algemene historische waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- Als uitdrukking van (een) culturele, sociaal-economische en/of geestelijke ontwikkeling(en);
- als uitdrukking van (een) geografische, landschappelijke en/of bestuurlijke ontwikkeling(en);
- als uitdrukking van (een) technische en/of typologische ontwikkeling(en);
- vanwege de innovatieve waarde of pionierskarakter.

De waarde vanuit algemeen historische zin is hoog. Het maakt onderdeel uit van het historisch centrum van Moordrecht en fungeerde als het gemeentehuis van deze plaats. Een belangrijk gebouw voor de gemeenschap waar men terecht kon om te trouwen, geboortes en overlijden aan te geven. En uiteraard een keur aan andere zaken die inherent zijn aan gemeentelijk zaken. Het is een interessant en waardevol gegeven dat een relatief kleine gemeenschap de noodzaak voelde voor het optrekken van een dergelijk groot en representatief gemeentehuis.

4.3.2. *Ensemble- en stedenbouwkundige waarden*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de ensemble- en stedenbouwkundige waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- Als essentieel onderdeel van een groter geheel dat cultuurhistorisch, architectuurhistorisch en stedenbouwkundig van (inter)nationale betekenis is;
- vanwege de situering, verbonden met de ontwikkeling/uitbreiding van een streek, stad of wijk;
- vanwege de wijze van verkaveling/inrichting/voorzieningen;
- vanwege het aanzien van een streek, stad, dorp of wijk;
- vanwege de hoge kwaliteit van de bebouwing en de historisch- ruimtelijke relatie met groenvoorzieningen, wegen, wateren en/of de bodemgesteldheid.

De deels vrijstaande en wat verhoogde ligging, met de belangrijke Veerkade aan de linkerkant, maakt dat het gebouw één van de belangrijkste stedenbouwkundige objecten is binnen de gebouwde omgeving van Moordrecht. Tevens vormt het een beeldbepalend element in het dorp waarvan de bebouwing nog grotendeels gekenmerkt wordt door panden die in de tijdspanne tussen de zeventiende en de vroege twintigste eeuw werden gebouwd. Het voert te ver te stellen dat dit ensemble vanuit cultuurhistorisch, architectuurhistorisch en stedenbouwkundig oogpunt van internationale betekenis is, maar vanuit nationaal oogpunt en zeker binnen de regio is er zeker sprake van een hoge waarde. Deze is mede ingegeven vanwege de mate van gaafheid.

4.3.3. *Architectuurhistorische waarden*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de architectuurhistorische waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- het object is van belang voor de geschiedenis van de architectuur;
- het object is van belang binnen het oeuvre van een bouwmeester of architect;
- het object is van belang vanwege de hoogwaardige esthetische kwaliteiten van het ontwerp;
- het object is van belang vanwege de ornamentiek;
- het object is van belang vanwege de interieurafwerking, in samenhang met het exterieur.

De architectuurhistorische waarde van het pand is hoog. Het is een, relatief, gaaf bewaard gebleven voorbeeld van een neoclassicistisch gemeentehuis dat gebouwd werd voor een kleine gemeenschap. Door de latere aanpassingen is de samenhang tussen het exterieur en het interieur grotendeels verloren gegaan, hoewel de afwerking van de voormalige raadzaal, in combinatie met het exterieur, vanuit architectuurhistorisch oogpunt waardevol is. Helaas is niet bekend welke architect of ontwerpende aannemer/bouwkundige het pand heeft ontworpen.

4.3.4. *Bouwhistorische waarden*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de bouwhistorische waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- vanwege het voor de geschiedenis van de bouwtechniek;
- vanwege de afleesbaarheid van de bouwgeschiedenis (historische gelaagdheid);
- vanwege het materiaalgebruik.

De bouwhistorische waarde van het pand is gering. De gebruikte materialen en de toepassing ervan zijn gebruikelijk binnen de periode dat het gebouw tot stand kwam. Er is geen sprake van een hoge mate van uniciteit of zeldzaamheid, evenmin van een interessante of waardevolle historische gelaagdheid.

4.3.5. *Waarden met betrekking tot de gebruikshistorie*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de gebruikshistorische waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- het object is van belang vanwege een (historische) functie, gebruik of productie in het object/complex;
- het object is van belang als herinnering aan een historische gebeurtenis of prominente bewoner/ gebruiker/ opdrachtgever.

Het pand werd gebouwd als gemeentehuis en heeft tot 1978 als zodanig gefunctioneerd. Het was een belangrijk gebouw binnen de gemeenschap, en staat ook in onze tijd nog bekend als het oude gemeentehuis. Vanuit gebruikshistorisch oogpunt is dit een waardevol gegeven.

4.4. Waardestellingen

Hoge monumentale waarden

- Door de wijzigingen die na de bouwtijd zijn doorgevoerd is het pand dusdanig in gaafheid aangetast (exterieur en interieur) dat er thans zijn geen elementen aan te wijzen zijn die een hoge waarde vertegenwoordigen.

Positieve monumentale waarden

- Het casco van het pand dat hoort bij de oudbouw wordt positief gewaardeerd: bouwmuren, vloer- en kapconstructie. Dit vanwege de relatief hoge mate van gaafheid. Er is geen waarde vanuit oogpunt van zeldzaamheid of uniciteit. De gebruikte materialen en toepassingen ervan zijn veelvoorkomend in de periode dat het pand werd opgetrokken.

- De voorgevel van het pand is in opzet relatief gaaf bewaard gebleven, maar door de uitgevoerde aanpassingen is thans een positieve waarde verdedigbaar.

- De linker zijgevel wordt positief gewaardeerd als onderdeel van de oorspronkelijke bouwmassa.

- De voormalige raadskamer wordt positief gewaardeerd. Het is een structuurbepalend element uit de vroegste bouwtijd dat voorzien is van een interessante en zeldzame afwerking uit het midden van de twintigste eeuw.

Indifferente monumentale waarden

- De uitbreidingen aan de achterzijde worden indifferet gewaardeerd. Dit vanwege de geringe mate van zeldzaamheid en het weinig duidende karkater dat mede het gevolg is van de gebruikte materialen.

- De indeling en zichtbare afwerking van de begane grond wordt indifferet gewaardeerd vanwege de geringe mate van authenticiteit, mede als gevolg van het gebruikte materiaal en de sterke mate van aantasting waardoor de architectonische samenhang verloren is gegaan.

- De trappen worden indifferet gewaardeerd vanwege de geringe mate van zeldzaamheid en architectonische kwaliteit.

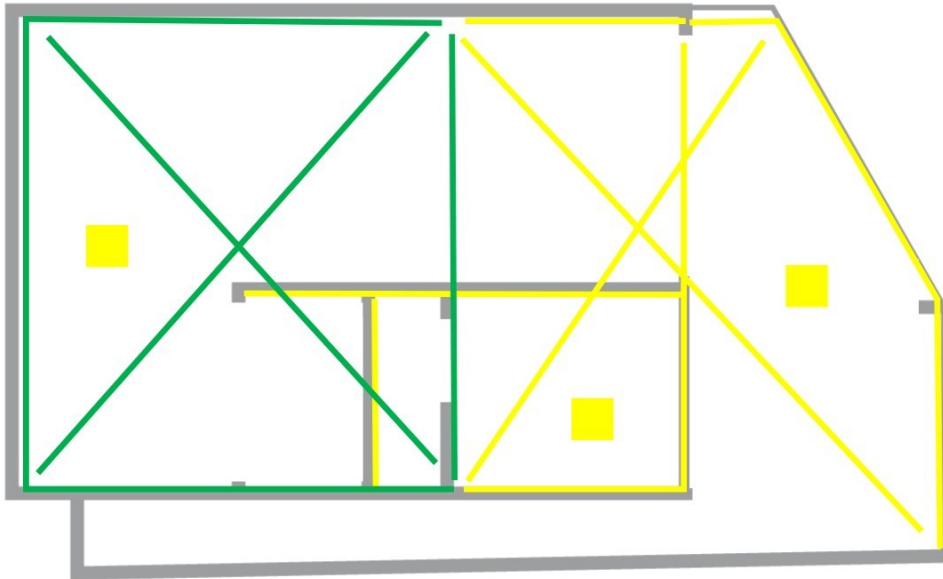
- Het portaal bij de trap in de voormalige raadszaal wordt indifferet gewaardeerd vanwege het provisorische karakter dat mede het gevolg is van het gebruikte bouw materiaal.

- De indeling op de verdieping achter de voormalige raadzaal wordt indifferet gewaardeerd vanwege het aangetaste karakter.

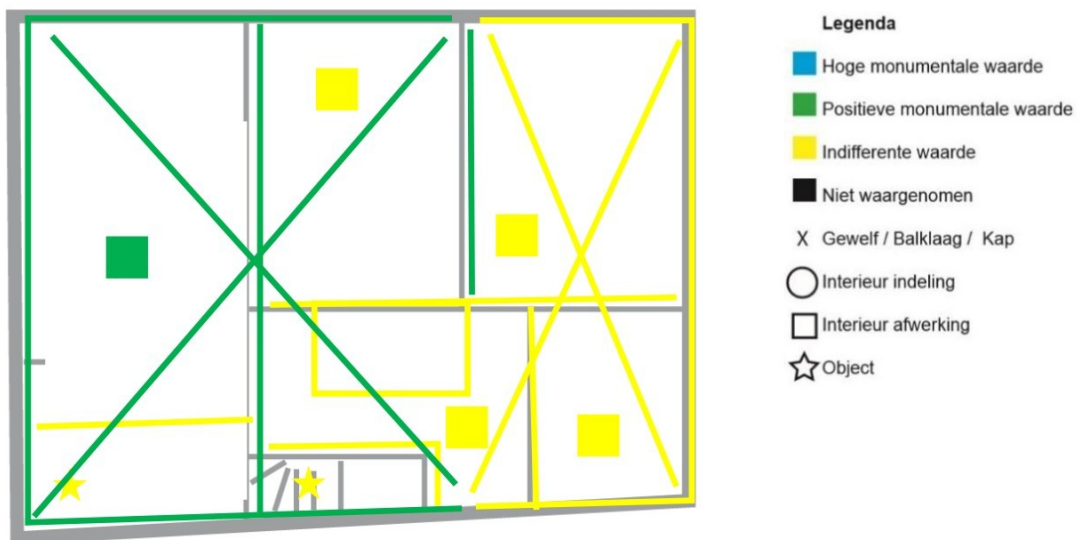
- De indeling van de zolder wordt indifferet gewaardeerd vanwege het provisorische karakter dat mede het gevolg is van het gebruikte bouw materiaal.

- De constructies die bij de diverse uitbreidingen werden toegepast worden indifferet gewaardeerd vanwege de geringe mate van authenticiteit.

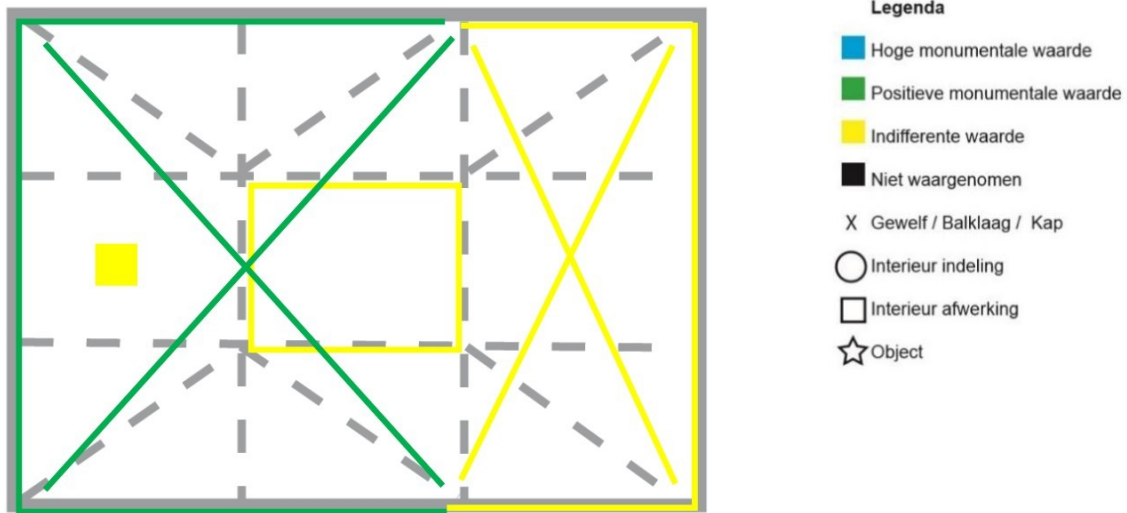
4.5. Waarderingsplattegronden

Figuur 17: De monumentale waarden geprojecteerd op de geschematiseerde plattegrond van de begane grond. De voorgevel is links. (BWT)

Figuur 18: De monumentale waarden geprojecteerd op de plattegrond van de begane grond. De voorgevel is links. (BWT)

Figuur 19: De monumentale waarden geprojecteerd op de geschematiseerde plattegrond van de zolder. De voorgevel is links. (BWT)

5. Bronnen

Literatuur

- Blijdenstijn R. en R. Stenvert, 2000: *Bouwstijlen in Nederland 1040-1940*, Nijmegen.
- Crabbe, C.P., et al., 2018: *Huizen in Nederland. De negentiende en twintigste eeuw*, Zwolle.
- Van Dam, M.C., 2021: *Dorpstraat 34, Moordrecht. Bouwhistorische quickscan met waardestelling. IDDS project 66701220*, Noordwijk.

Archieven

- Archief Bouw- en Woningtoezicht.

Websites

- Hetgroenehartarchoef.nl
- beeldbank.cultureelerfgoed.nl
- historischeverenigingmoordrecht.nl/historie-van-moordrecht/
- geschiedenisvanzuidholland.nl/locatie/geschiedenis-van-moordrecht

Herkomst afbeeldingen

Alle afbeeldingen zijn gemaakt door [REDACTED] /IDDS tenzij anders vermeld.

BWT: Archief bouw- en woning toezicht

HVM: Historische vereniging Moordrecht

RCE: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed

Over IDDS en de auteur

IDDS is een landelijk opererend multidisciplinair onderzoeks- en adviesbureau op het gebied van vraagstukken met betrekking tot grond, (ge)bouwen en milieu. Het werd in 1988 opgericht als petrochemisch adviesbureau met als specialisme het ontwerp van pijpleidingen voor het vervoer van chemicaliën en vloeistoffen. Vanaf 1997 ontwikkelde het bedrijf zich tot een bureau dat onder meer gespecialiseerd is in milieukundig bodemonderzoek, bodemsaneringen, asbestonderzoek en archeologie. Sinds 2016 is de afdeling archeologie uitgebreid met bouwhistoricus [REDACTED]

Van Dam (1974) volgde in 2003 de deelstudie "Inleiding in de Bouwhistorie" aan de universiteit Leiden. Van 2005 tot 2016 werkte hij als bouwhistoricus bij bureau BAAC te 's-Hertogenbosch waar hij diverse bouw- en cultuurhistorische onderzoeken verrichtte. In 2015 werd Van Dam ingeschreven in het register van de Bond van Nederlandse Bouwhistorici. Hij is (mede) auteur van diverse publicaties over de historie van Noordwijk (ZH).

6. Bijlage: redengevende omschrijving

Monumentnummer*: 30082

Smallepad 5
3811 MG Amersfoort
Postbus 1600
3800 BP Amersfoort
www.cultureelerfgoed.nl

T 033 421 74 21
F 033 421 77 99
E info@cultureelerfgoed.nl

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 11 september 1973
Kadaster deel/nr: 4480/33

<i>Woonplaats*</i>		<i>Gemeente*</i>		<i>Provincie*</i>		
Moordrecht		Zuidplas		Zuid-Holland		
<i>Straat*</i>	<i>Nr*</i>	<i>Toev.*</i>	<i>Postcode*</i>	<i>Woonplaats*</i>	<i>Situering</i>	<i>Locatie</i>
Dorpsstraat	34		2841 BK	Moordrecht		
<i>Kadastrale gemeente*</i>		<i>Sectie*</i>	<i>Kad. object*</i>	<i>Appartement</i>	<i>Grondperceel</i>	
Moordrecht		C			4244	

*Rijksmonumentomschrijving***

Raadhuis. Op de hoek van de Veersteeg gelegen eenvoudig neo-klassicistisch gebouw met gevels van gele IJsselsteen, boogvensters, houten kroonlijst en schilddak. Tweede kwart 19e eeuw.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Bestuursgebouwen, rechtsgebouwen en overheidsgebouwen	Bestuursgebouw en onderd	